

VERZAMELDE
WERKEN

De beste gedichten van
Sietse Terpstra

Voorwoord

Voor u ligt " verzamelde werken " , een verzameling van gedichten die ik (Sietse Terpstra) de afgelopen 20 jaar bij elkaar heb geschreven.

Het was ooit, lang geleden, niet eens mijn opzet om gedichten te schrijven voor publicatie . Ik schreef ze puur voor mijzelf en ik hield ze ook lange tijd voor mijzelf.

Boeken maakte ik wel, maar met de hand en niet om te publiceren maar om ze gewoon voor mezelf gebundeld te hebben .

Schrijven is mijn enige natuurtalent, ik heb er geen les in gehad en het kost mij geen moeite.

Al de andere dingen die ik doe, zingen, gitaar spelen , piano spelen, acteren , schilderen , daar moet ik hard voor werken om het goed te doen.

Dat lukt wel, maar schrijven gaat als vanzelf.

Al sinds mijn vroege jeugd schreef ik gedichten, het begon met sinterklaas gedichten.

Bij voorkeur schreef ik die al tijdens de zomervakantie.

Gewoon puur, voor mijn lol.

En tegen de tijd dat het december was, plakte ik ze op de kado's die sinterklaas heel wonderlijk al ruim vóór pakjesavond in een kast verstopt had in het huis.

Later , toen er meer op mijn pad kwam qua serieuze zaken, begon ik daar ook over te schrijven.

Veel oude gedichten zijn niet bewaard gebleven, maar ik heb er nog een paar uit 1999 kunnen opduiken.

Vaak vragen mensen waar mijn gedichten over gaan. In eerste instantie gaan ze over mij .

Maar een puur egodocument over hoe het met mij gaat, dat is voor niemand interessant .

Daarom zijn in de loop van de tijd de teksten universeel geworden.

Het meest trots ben ik , als iemand tegen mij zegt : " dat beschrijft precies zoals ik me voel!"

En in sommige gevallen kunnen teksten voor mensen een betekenis krijgen , die ik er in eerste instantie zelf niet in had gelegd.

Eigenlijk gaan mijn gedichten over alles wat iedereen in zijn leven tegenkomt.

Liefde, vriendschap, de dood, en nieuw leven.

Maar ook over lust, verraad , dromen , de natuur, voetbal of over dieren.

En soms mag er ook gewoon gelachen worden, of gefantaseerd.

Dus staan er ook teksten in over wonderlijke ontmoetingen en observaties

Kortom, een mooie verzameling teksten van de afgelopen 20 jaar.

Ik wens u veel leesplezier bij het lezen van deze bundel!

Sietse Terpstra

Aan de rand

Het is alsof ik aan de rand sta
Langs de kant sta
En zie, daar waar het echt gebeurt
En als ik er dichtbij wil komen
Moet ik dromen
Heb ik alles ingekleurd

En dat zij ook mijn stem niet horen
't licht niet schijnt, man zonder schaduw
Denk ik maar wat voor mij uit
Ik wil soms daar zijn, waar het leven is
Maar 'k ken mijn tekst niet, geen geluid

En dat zou nog tot daar aan toe zijn
Alleen zij, die mij niet ziet
Voor haar zou ik juist willen laten horen
Wat ik voelde, 'k schreef een lied

Toch lijkt het net, van achter glas
Of van veraf, of slechts maar dromen
Ik weet niet, hoe ik daar kan komen
En schrijf de woorden van me af

Ik voel, alsof ik langs de rand ga
Langs de kant sta
Stil, als de nacht
Als ik dichterbij wil komen
Blijven het nog altijd dromen
Of iets, waarvan ik het gehoopt had
Of misschien zelf heb bedacht

Aan een half woord genoeg

Aan een half woord genoeg
't antwoord op de vraag, die ik je nog niet vroeg
Ver weg is nog altijd dichtbij
In mijn hart blijf je bij mij

Zo is het goed, zo kan ik verder gaan
In alles wat nog komt, nooit alleen te staan
Alleen al denken is genoeg, dat ik je hoor
Als ik je zoek, heb je me al gevonden
Dan was je me al voor

Het geeft me rust, en zoveel kracht
Te weten dat ik niet meer zal verdwalen
En dat je altijd op me wacht
Zelfs al heb ik zoveel tranen
Een hart gevuld met pijn
Dan nog kan ik je vinden
Zal je er voor altijd zijn

Aan het einde van de regenboog

Aan het einde van de regenboog
Stond een pot goud op mij te wachten
Dat was wat me was beloofd
En dat hield ik in gedachten

Steeds als ik het zat was
Hield dat me op de been : ' het komt eraan!'
Maar nu ik dichtbij dan ooit kwam
Lijkt het heel ver van mij vandaan

Oh , ik deed het wel
Natuurlijk ging het om mezelf
De toekomst in
Maar de beloning was de liefde
Dat gaf alles nóg meer zin

En straks ben ik daar, en sta ik daar
Binnengehaald, dat wat ik nodig had
Aan middelen om door te groeien
Maar zij , de liefste , is er niet
Dan voelt het toch niet echt als overwinning
Dan blijf ik ,met het stil verdriet

Aan het einde van de regenboog
Zonder dat wat ik écht zocht
In de mist van de onzekerheid
Of het nog wel zo wezen mocht

Alles wat ik ondernam , leidde mij naar dit moment
Altijd hield ik het voor ogen, de bestemming onbekend
Maar toch steeds in mijn gedachten
Dat zij daar dan zou staan
En daar op mij zou wachten
En dan samen verder gaan

En nu ben ik zo bang, dat het niet meer goed zal komen
Dan heb ik geld, maar niet het goud
En geen droom meer, om te dromen

Achter de schermen

Schermen, die beschermen mij
Want de wereld komt zo hard
Zo hard binnen soms, dat het me bang maakt
En me ook weleens verward

Zodat ik, op gezette tijden
Mezelf bescherm, achter een muur
Waar ik weer tot mijzelf kan komen
Soms voor een dag
Soms voor een uur

Alles komt altijd zo binnen
Zonder filter, zonder rem
Ik weet dat al zo lang
Toch voelt het soms, of ik moet rennen
Als ik onzeker ben, of bang

En die schermen, die beschermen
Achter de schermen, voor het moment
Dat de wereld te hard binnen komt
Daar raak ik nooit echt aan gewend

Alles kapot is

Hoofd vol woorden
Hoofd vol zinnen
Hoofd vol gevoel
Hoofd vol verdriet

Niet weten waar ik moet beginnen
En waar het ophoud
'k weet het niet

Zo vaak al, zo teleurgesteld
Zoveel gedaan, zoveel gezegd
Alles wat er goed kon komen
Nog geen begin, nog net zo slecht

En dan weet ik het niet meer
De aarde donker, straten stil
Het regent, de pijn raast door mijn hoofd
Tranen zijn op, vandaag geen tranen
Zal niet lukken meer, vandaag
Terwijl het zo simpel lijkt, toch niet zo
Liefde is alles, wat ik vraag

En ik zie nog de gezichten
Ik zie ze wel maar hoor ze niet
Ze horen mij, en zien me niet
Niets van die woede, of verdriet
Gewoon de orde, van de dag
Niets dat echt is, niet de lach

Teveel gebeurd al, in de tijd
Dat maakt me bang, omdat ik niet wil
En het toch zo niet verder kan
Dat er een dag komt, dat ik wegga
Alles kapot is, alles kwijt

Alles lichter

Voor mijn gevoel is alles lichter
En vriest het, dat het kraakt
Het wit der wolken, dat het helder maakt
Het donker is van mij vandaan

Zoals altijd, verder gaan
En het voelt als van een last bevrijd
Na die *donkere-dagen-tijd* , even weer gewoon te leven

En het liefst houd ik het licht
Al ben ik soms zwaar op de hand
Het licht brengt me weer verder, want
Nu heb ik de woorden pas

Voor het donker, het benauwde
Liever het vertrouwde
Van het licht, dat ik beschrijf
Zoals het was

Alles uit het hoofd moet uit het hart

Alles uit het hoofd moet uit het hart
Want dan komt er veel meer uit
Dat is gebleken
Als ik in mijn hoofd blijf, dagen
Soms wel weken
Denk ik zoveel tegelijk, dat het verward
Alles uit het hoofd moet uit het hart

Alles uit het hoofd moet uit het hart
Voor de creativiteit is dat veel beter
En liefde uit het hoofd, werkt voor geen meter
Het is echt iets, van het hart
Dan gaat het goed
Ik weet, maar soms vergeet ik, hoe het moet
Alles uit het hoofd moet uit het hart

En eenmaal uit het hart, dan gaat het snel
Dan stroomt het weer, vanzelf
Ik weet het wel
Dan krijg ik weer het vuur, dat brand in mij
En beter mijn gedachten, op een rij
Dus alles uit het hoofd nu
Uit het hart

Alles wat er nu niet is dat kan nog komen

Ik zat te dromen op een bankje in de zon
Wat zou je toch beginnen, als je niet meer dromen kon ?
En het lenteweer hielp me ook mee te dromen
Alles wat er nu niet is, dat kan nog komen

Alles wat er was

We waren samen
Zoals samen
Zoals samen is bedoeld
Een onverbreekbaar samen delen
Zoals het is gevoeld

En als de golven hoger kwamen
Door de tranen overspoeld
Omdat iemand mij verliet
Dan wist ik, wie er ook zou gaan nu
Zij niet, zij zeker niet

En de dag, die dichterbij kwam
Dat we konden delen, in het feest
Voordat ik hoorde, wat ik niet hoorde
Was die dag alweer geweest

Zoveel gedeeld, en meegemaakt
Tot op die ene dag
Vergat ze alles, wat wij samen waren
Vergat ze alles, wat er was

Alles wat je hoeft te doen

Alles wat je hoeft te doen
Je hart te openen, en toe te laten
De liefde die je voelt, en mag ontvangen
Nu is het nog slechts een verlangen
Dan als waterstromen
Die je mogen overkomen
En al je dromen dichtbij zal brengen
Wees niet bang, laat al je angsten varen
Geniet van samenzijn, zonder bedaren
Geef het uit handen, laat niet je hoofd je hart blokkeren
Als je het wilt, zal ik je leren
Je hart te volgen, zonder je hoofd te hoeven verliezen
Dat je telkens weer mag kiezen
Voor opnieuw
Een stap vooruit, of toch één terug
Want ik houd je toch wel vast, diep in mijn hart
Laat je niet vallen, en zal je niet verlaten
We blijven praten
En als je er aan toe bent, ook een zoen
Dat is alles wat je hoeft te doen

Als de mist

Ooit zijn we allemaal uit sterrenstof genomen
En zullen we tot stof ook weer vergaan
Tussen twee eeuwicheden in , lopen we op aarde rond
Zoekend naar de zin van het bestaan

Soms denk je wel , dat je voor altijd blijft hier
Maar zo is het niet, dat je je niet vergist
Nog even leef je voort, in de harten van geliefden
Om daarna weer te vervagen als de mist

Maar als je denkt, zo is het zinloos
Het gaat nergens heen
Zo is het ook weer niet
Want het leven geef je door
Wie na je komt, je hebt het misschien zelf niet in de hand
Maar min of meer lopen ze 't zelfde spoor
En wie weet word je ontdekt nog
Honderden jaren later
Dat iemand je weer afstof, en leest
' Dit is te gek!'
Maar doe het niet voor anderen
Gewoon hier , voor jezelf
Alles valt vanzelf wel op zijn plek

Soms denk je wel , dat je voor altijd blijft hier
Maar zo is het niet, dat je je niet vergist
Nog even leef je voort, in de harten van geliefden
Om daarna weer te vervagen als de mist

Als de nacht

Als de nacht je vijand is
Je kwelt door je gedachten
Dat je vol angst, of tranen zit
En het lijkt, of je moet wachten
Totdat je eindelijk weer slaapt
En je rusteloos bent, in de nacht
Dan duurt het lang
Als de nacht je vijand is
Dan word je bang

Maar als de nacht je vriend is
En het rustig is, en stil
Zodat je even na kan denken
En doen kunt, wat je wil
Even zonder de geluiden
Die je hoort , de hele dag
Even schuilen in het donker
De maan en sterren die je zag
Als de nacht je vriend is
En je verder niets meer moet
Als de nacht je vriend is
Is het goed

Als dit het paradijs zou zijn

Als dit het paradijs zou zijn
Stil aan de waterkant ,tussen het groen
Als een zondagmiddag, waarin je nergens heen hoeft
En kiest voor de rust , tussen de bomen

En het water , wat blijft stromen
Geen opgejaagd gevoel meer
De tijd , in overvloed
Als dit het paradijs zou zijn
En dat ik hier zou mogen blijven
De rust verkies , tussen bomen
Als dit het paradijs zou zijn, dan was het goed

Als een bloem

Ze is als een bloem
Ze groeit, in het licht
De zomer begint
Als zij het wil

Zie haar bloeien
In het licht
Langs het water, zo stil

Zie haar staan, in het gras
Ze heeft zoveel te geven
Nu zie je het pas

En je zou moeten proeven
Elke dag
Elke nacht
Van haar honing, zo zoet
En voelen, hoe zacht

Hoe zacht, en hoe mooi
En hoe zoet, dat ze smaakt
Waardoor je vanzelf
De weg kwijtraakt

Ze is als een bloem
En het licht valt op haar
Wanneer zij het wil
Dan is de zomer daar

Als een ster

Het is niet raar om verdriet te hebben
Als je iemand mist
En weet
We zien elkaar niet meer
Toch blijft de herinnering, die je niet vergeet

Het blijft altijd een gemis
Als iemand er niet meer is
Daar horen soms ook tranen bij
Want je denkt toch altijd:
” Ga niet weg!, blijf voor altijd dicht bij mij”

En in je hart zijn ze er nog
Soms dichtbij en soms van ver
En droom ik, dat ze verder leven
In de hemel
Als een ster

Als iemand er niet meer is

Vaak, als iemand er niet meer is
Dan zoek je het in kleine dingen
Foto's, spullen, herinneringen
Dan hoop je, dat er iets blijft hangen
Een geur, een beeld, of een verlangen
Nog even samen te kunnen zijn
Toch weet je wel, zo is het niet
En dat besef, doet altijd pijn

Daarom, denk aan de momenten
't is voorbij voordat je 't weet
Zorg dat je het niet vergeet
Te genieten, in het hier en nu
Want ineens, verwacht of onverwacht
Kan het voorbij zijn, tijd tekort
Waardoor je toch weer wakker wordt
In het besef, dat het zo is

Niets anders, kan dan nog vervangen
Geen geur, geen beeld, of een verlangen
Enkel nog herinneringen
En soms de tranen, van 't gemis
Als iemand er echt niet meer is

Als ik in het licht mag staan

Als ik het licht mag staan
Vertel ik wat er in mijn hoofd omgaat
In muziek of in verhalen
En iedereen mag het vertalen
Naar zijn eigen hart, waar je dan ook herkenning vind
Zodat zelfs als je mij niet kent
Er toch iets zijn kan, wat ons bindt

Wanneer ik niet meer in het licht sta
Ben ik stil en zoek ik vaak
De rand op , letterlijk
Ik sta ergens in de hoek, en achteraan
Te kijken wat er komt
't is geen probleem
Zo ben ik en dat blijft ook zo

Het is niet dat ik niet verlang
Naar verbinding of naar echt contact
Alleen de massa is zo overweldigend
Daarom kies ik er ook voor
Om soms in het licht te staan
Waar ik gezien wordt, waar men aandacht heeft
Om daarna weer terug te gaan naar de vertrouwdheid
Van ergens achteraan te staan
Stil te genieten van wat ik dan voor mij zie

Als ik jouw stem hoor

Als ik jouw stem hoor, wordt ik blij
Je zegt steeds al het liefs, voor mij
Het liefste zou ik bij je komen
In jouw bed, en samen dromen

Als ik je ogen zo zie glimmen
Je lippen om te zoenen zijn
Je prachtig mooie zwarte haren
Jou te zien, vind ik zo fijn

De dag dat ik je aan kan raken
Houd ik je vast, tot in de nacht
Tot ik al je liefde proeven zal
Je mooie lijf zie, lief en zacht

Ik zal zingen, je beminnen
Je alles geven, wat ik kan
Alles wat ik heb aan liefde
Samen genieten we daarvan

Als je iemand hebt verloren

Als je iemand hebt verloren
Waar je - oh zoveel - om geeft
Dan is het net, of er een stukje
Van je hart is afgebroken

En je nooit meer helemaal
Dezelfde bent , als wie je bent geweest
Vóór dat moment, waarop je afscheid nemen moest
Nooit meer helemaal compleet

Altijd een stukje, wat ontbreekt
Als je iemand hebt verloren
Nooit meer helemaal als toen

Het stukje van je hart ontbreekt
Blijft voor altijd afgebroken
Daar kan je verder niets aan doen

Als je je hart openstelt

Als je je hart openstelt
Kwetsbaar bent
Omdat je veel van iemand houdt
En vertrouwd

Dan voelt het altijd weer
Zo rot
Als je haar vraagt
En ze geen ja zegt
Je hart weer terug op slot

Nog pijnlijker
Als ze zegt :
”Ik ben er niet aan toe”
En ik begrijp haar
Ik ben geduldig
En vertrouw, dat ze de waarheid sprak

En dan, rauw op mijn dak
Zie ik, dat het een leugen was
Nog geen twee weken later
En een ander, blijkt er in het spel

Als je je hart open stelt
Dan blijf je kwetsbaar
Dat merk ik nu weer wel

Als je naast me ligt te slapen

Als je naast me ligt te slapen
En wakker wordt met het verlangen
Naar de glimlach op je lippen
En de kleur weer, op je wangen

Weet dat ik dan met je mee ga
In de golven, van de nacht
En bewegen, als de zee
Gaan we steeds van hard naar zacht

En we smelten, en we dromen
En we komen, en we doen
Voordat we weer kunnen slapen
En ik alles van je zoen

Als je naast me ligt te slapen
En wakker wordt, streel dan mijn wangen
Zodat ik ook wakker wordt
En we gaan doen, wat we verlangen

Als je vergeet waar je vandaan komt

Als je vergeet waar je vandaan komt
En jezelf niet herkent
Terwijl je weet dat je ook maar
Uit de klei getrokken bent
Hoe het ook zij
Je kan jezelf voor de gek houden
Niet mij

Eigenlijk moet ik medelijden
Hebben met zo'n type als jij
Omdat het nooit echt veel geweest is
Verzin je er van alles bij
Je kan een ander wel bedriegen
Maar niet mij

Want ik trap niet in je nieuwe rol
Ergens sloeg de roem je in je bol
Of nou ja, zoveel heb je eigenlijk niet bereikt

Nu lach je, gooit de glazen vol
Niet als jezelf, maar in die rol
Hoe het ook zij, het lukt niet bij mij
En ook niet bij jezelf, als je langer in de spiegel kijkt

Als je warm bent

Als je warm bent , als de zonnestralen
Dan open ik me als een bloem, richting het licht
Het moet veilig zijn , dus warm
Open en eerlijk
Dan toon ik jou wel mijn gezicht

Maar als 't niet veilig voelt
Houd ik mij binnen
Want de kou staat mij niet aan
En als ik geen open hart voel
Dan kan ik ook niet open gaan

En bij wie het als vanzelf gaat
Daar lijken geen regels voor te bestaan
We open als vanzelf, ook zonder woorden
Want we voelen elkaar aan

Als je wilt

Als je wilt, - en echt, dat hoop ik -
Dan is heel mijn hart voor jou
Dan blijf ik bij je, in de zomerzon
En in de winterkou

En deel ik alles wat ik droom en denk
Met jou, voor elke dag
Want je verovert me, betovert me
Met jouw mooie lach

Als je wilt, - ik blijf het hopen -
Dan zal ik alles doen, voor jou
En steeds dicht bij jouw hart zijn
Wat er ook later komen zou

En zo moet, denk ik, liefde zijn
Voor jou, voor mij, en elke dag
Want je betovert me, verovert me
Vanaf 't moment dat ik je zag

Als jij weer bij me bent

We zeggen mooie woorden tegen elkaar
Ze gaat met zachte handen door mijn haar
Zo lief en mooi, we blijven samen
De nacht was nog niet lang genoeg
Nog zoveel mooie dingen voor de boeg

Als ik haar wil geven, wat ze gaf
Dan duurt dat nog een leven
En dat is bepaald geen straf
Ik zou het zo weer doen
Al leefde ik nog zeven keer
Ik streel haar, en ik zoen
Omdat alles wat we samen zijn
Het mooiste is, wat we kunnen doen

En steeds al die lieve woorden, naar elkaar
We beginnen pas met leven
We zijn nog lang niet klaar
Als je denkt dat dit het was, vergeet het maar
Slechts nu even, voor 't moment
Want nog vaker, zal ik alles geven
Als jij weer bij me bent

Als liefde is

Als liefde is
Een beetje sterven
Dan raakte mij de dood al aan

Ik dacht aan haar
En even later
Zag ik haar daar voor me staan

Ik voelde weer wat ik ooit voelde
Iets van die zoete tinteling
En ook verdriet
Want hoe mooi ook
Het blijft bij die herinnering

Hoe ze ooit mijn hart geraakt
Gelukkig maakte
Voor één dag
Het wonder van haar mooie ogen
Mijn hart liet smelten, met haar lach

Ik hield van haar
Blijf van haar houden
Omdat het me gelukkig maakt

En soms verdriet
Wanneer die liefde
Mij als de dood heeft aangeraakt

Als zij het is

Genoeg verloren, voor de tranen
Genoeg gewonnen, voor een lach
Genoeg gevoeld, om het te weten
Wanneer ik echte liefde zag

Genoeg gedronken, om te stoppen
Genoeg getwijfeld, genoeg gezegd
Wanneer ik voel, dat het zo zijn moet
Wat oprecht is, voel ik echt

Genoeg geslenterd, door de straten
Genoeg samen, genoeg alleen
Genoeg verdwaald, en teruggekomen
Genoeg op pad, en nergens heen

Genoeg ogen, die bedrogen
Genoeg beledigd, genoeg gemist
Ik heb nu al genoeg geleerd, te weten
Dat ik het voel, als zij het is

Alsof het nooit

Het lijkt, alsof het nooit bestaan heeft
Ik hoor niets meer van haar
We waren samen, vaak
't was zo goed
En nu de stilte valt
Zo raar

Dat ik dacht: 'ik stel me open'
Dat ik dacht : 'ik hou van haar'
En dat ik het haar ook zou zeggen
't bracht ons niet dichterbij elkaar

Sterker nog, het bracht me verder
Waardoor ik nu, rond middernacht
Mij afvraag, wat er nog van over is
Van al dat moois, wat ik bedacht

Geen spijt heb ik, dat ik vertelde
Wat ik zo voelde, in mijn hart
Maar als ik het had geweten
Hoe het zou lopen, na die tijd
Had ik misschien toch maar niets gezegd
Want nu ben ik ook haar vriendschap kwijt

Altijd blijf ik vrij

Mijn hoofd, je kan er niet in kijken
Mijn hart, gedachten zijn van mij
Ik kan je geven, 'k kan je nemen
Maar altijd, altijd blijf ik vrij

Ik kan je zingen, 'k kan je schrijven
Ik schilder je ook, bovendien
Misschien vind je het niet lijken
Ik ben er vrij in, zo te zien

Zo te zien, en zo te denken
Dat wat ik wil, net zoals jij
Ik kan ook liefde aan je schenken
Maar altijd, altijd blijf ik vrij

Altijd nog van dromen

Soms is de eenvoud schitterend
Als een meisje, mooi en zacht
Zich laat strelen, door mijn woorden
Soms kijkt ze op, en zie, ze lacht

Dat er niets ontbreekt aan schoonheid
Haar lijf, zo mooi en zo volmaakt
Haar stralend lichte blonde krullen
Want het uur nog mooier maakt

Zoveel kan ik zomaar voelen
Door gewoon dichtbij te komen
En wat er ooit nog komen zal
Ik kan er altijd nog van dromen

Alweer een nieuwe dag

Wat is het heerlijk toch
De lente
De zon schijnt door het raam
Als je wakker wordt
Aan zonlicht en aan warmte niets tekort
Het gaat gelijk al beter, dan het was

Zo rustig als het is
Het doet me goed
Ik zie de stralen van de zon graag tegemoet
Want dan wordt ik al weer wakker, met een lach
En denk ik
Ha!
Alweer een nieuwe dag

Ameland

Was ik maar op Ameland
Lekker wandelen op het strand
Geen stress meer
Geen gedoe, ja, want
Problemen blijven op 't vaste land

Ander plan

Je weet nooit van tevoren
Hoe het gaat, en hoe het loopt
Een idee, wat wordt geboren
Een verlangen, wat je hoopt

Hou je vast, aan mooie dromen
En laat los wat je niet veranderen kan
Misschien niet morgen, dan wel later
Genoeg tijd nog, voor een ander plan

Anders blijft het steeds bij dromen

De zomer gleed zo zachtjes aan
De herfst in, en straks ook de winter
Was het de balk, of toch de splinter
Die men uit zijn ogen haalt ?

Ik heb het woord voor je vertaald
Denk nog steeds wel aan je ogen
Zo eerlijk, helder, die nooit logen
In één ogenblik bepaald

Maar al sinds die mooie zomer
Heb ik je niet meer gezien
En zo verdween langzaam die droom
Doodde de vlinders, bovendien

Maar omdat het nooit geweest is
Kan het altijd nog eens komen
Toch zal ik je moeten zien
Anders blijft het steeds bij dromen

Avontuur

Opnieuw op avontuur in eigen stad
Foto's van mooie gebouwen
Want die zie je hier ook zat
En dan ineens een heel erg goed idee
Want avonturen, ja
Waar maak je ze nog mee?
Tenzij je fantasie je helpen kan
En gewoon filmen gaat
Nog zonder enig plan
En gaandeweg het script zichzelf wel schrijft
Zolang je maar lol hebt
En het overdrijft
Alle ingrediënten voor een spannend avontuur
Een sleutel , telefoonsel en een sprong vanaf een muur
Filmen op locaties, en je weet wel hoe dat gaat
Je doet gewoon verstand op nul, je weet toch waar je staat
En thuisgekomen, dan monteren
Al bij voorbaat lig ik in een deuk
Met de muziek eronder , en effecten
Wordt het avontuur écht leuk
En als het af is , afgerond is
En je ziet het eindproduct
En je neefjes moeten er om lachen
Dan weet je : missie film – gelukt!

Balkon

Normaal zou ik nu in de stad hebben gezeten
Mijn eerste tosti zitten eten
In de warme lenteson

Nu blijf ik thuis, hoofdzakelijk
Soms droevig, soms vermakelijk
En wissel ik het leven af, tussen binnen en balkon

En soms zie ik behandelaars, en wandelaars en handelaars
En kinderen, die fietsend bellen
Beren tellen, naar huis toe snellen

Nu toch maar even hier zo blijven
De wolken drijven, ik blijf schrijven
In de warme lenteson

Nu ben ik thuis, soms energiek
Soms droevig of melancholiek
En wissel leesvoer en muziek, tussen binnen en balkon

Bankje

Op een bankje zitten ze
Zij blonde krullen, hij *zonder haar*
Samen in de november zon
Eigenlijk veel te warm voor de tijd van het jaar

Ze zouden samen kunnen wezen
Of elkaar hier maar ontmoet
Zoals je soms in verhalen kunt lezen
Geheime afspraken, ik praat het niet goed

Er is wel iets bij voor te stellen
Hier is het rustig, niemand kan bellen
En de kans dat iemand, die je kent, je ziet
Die is er nauwelijks, eigenlijk niet

Misschien is het ook wel fantasie
Zijn ze gewoon een stel , op zoek naar rust
En zie ik hoe de blonde krullen
Hij *zonder haar* met passie kust

Begraafplaats

Rijen van stenen met namen
Bloemen en kaarsen
De stilte, de rust
Het verwonderd
Overdonderd
Het is een plek, waar zoveel eindigheid
In één keer samen komt

Zoals ik al heb opgesomd
Als ik er ben, kijk ik altijd om me heen
Naar de namen
Naar een datum, op een steen
En je ziet gelijk, bij wie er regelmatig
En bij wie haast nooit meer iemand komt

Het voelt, alsof je op bezoek gaat
Soms praat je in je hoofd
Of gewoon hardop
Alsof diegene je kan horen
Er even bij is, en wie weet
Zijn ze dan wel om je heen
In deze tuin van rust, na 't leven
Van bloemen, kaarsen
En van steen

Behangen met muziek

Soms een goed idee
De nacht te behangen met muziek
Klanken als een schildering
Die de muren doen verkleuren

Avond die zoals vanzelf
Overgaat in de nacht
En de muziek het ritme geeft
De cadans van 't late uur

In de schemering van uren
Buiten waait de wind soms hard
En het is koud
Proberen weg te dromen , in gedachten
De muziek die stroomt , en golft
Tegen de muren opklimt
En weer neerslaat, als de zee over het strand

De kamer nu behangen met muziek
Al wat nog grauwwas, ingekleurd
En als de storm gaat liggen
Nacht voorbij is
Is het morgen, alsof het allemaal niet is gebeurd

Bericht

Een bericht
Al is het klein
Doet me goed
Dat voelt zo fijn

Want ik denk
Heel vaak aan haar
En mis haar dan
Dat is niet raar

En als ze dan
Een klein bericht
Stuurt op zo'n dag
Dan wordt het licht

En weet ik weer
Waarom ik nou
En voel nog steeds
Da'k van haar houd

Bezoek uit de hemel

Opa kwam weer op bezoek
In mijn dromen, in de nacht
Er was een feestje
Dat hij er was
Dat had ik niet verwacht

Ik bakte frietjes
En kroketten
En ook een frikandel
Ik ging naar Opa, en zei : ‘eet smakelijk’
‘Dat lust u zeker wel’

Hij zei : ‘ dat had je niet verwacht, zeker? ‘
‘Dat ik op jouw feest zou zijn’
‘Nee Opa’, zei ik, ‘ wat een verrassing’
‘ Ik vind dat toch wel reuze fijn’

En ik zei: ‘ daar in de hemel
is het vast heel mooi, is het niet?’
‘Dat klopt’ zei Opa , ‘ maar soms gaat er toch niets boven
een kroketje, en wat friet’

Bij heldere hemel

Ineens zie ik bij heldere hemel zoveel sterren aan de hemel staan
Omdat het nacht is, en zo donker
Zo ver van ons vandaan
En toch blijft het me verwonderen
Het fascineert toch elke keer
Soms , als het helder is en donker
Zie ik er telkens nog wat meer
De sterren, die vertellen, van een tijd
Heel lang geleden
Toen niemand nog iets wist van wat de maan en sterren zijn
En alles nog ontdekt moest worden, het verhaal nog niet geschreven
In het licht van 't universum lijkt alles hier zo klein
De sterren aan de hemel , die daar ogenschijnlijk stralen , ze zijn er al niet meer, maar
nu pas valt het licht hierop
En ze vertellen de verhalen

Bij het schijnsel van de maan

Bij het schijnsel van de maan
Denk ik na over het bestaan
Het licht zo helder boven mij
Schijnt me dan een beetje bij

Ik weet niet, of het zin heeft
Of ergens over gaat
Maar er moet een reden zijn
Die maakt dat je bestaat

En dat alles wat je mee maakt
Er uiteindelijk toe leid
Dat je licht vind, op je pad
Zoals de maan zo helder schijnt

Zo laat ik mijn gedachten gaan
En denk ik na, over het bestaan

Blauwe dagen

Als de blauwe grauwe dagen
Koude dagen
Over zijn

Heb ik weinig, om te klagen
Niets te vragen
Zonneschijn

En die helder mooie dagen
Warme dagen
Overvloed
Wij de nieuwe lente zagen
Zonder vragen
Is het goed

Blijf dichtbij

Blijf dichtbij
Dichtbij je hart
Niemand die jou kan vertellen
Over wat je wel, of niet mag voelen
Blijf dichtbij
Ook al ben je soms verward
En snap je niet, hoe mensen iets bedoelen
Blijf dichtbij
Want jij bent jij
En jij mag er gewoon zijn
Houd jezelf niet aan de lijn
Wees vrij
Om te zeggen, wat je wilt
En blijf geloven, dat je mooiste dromen
Zelfs al lijkt het soms van niet
Op een dag toch uit gaan komen
Zorg dat je dat altijd ziet
En de sleutel er naar toe, heb jij
Blijf dus altijd weer dichtbij

Blijft het stil

Stilte aan de andere kant
Ik wacht tot er weer iets gaat bewegen
Van alles, wat ik had gekregen
De liefde, die ik vinden wou

En nu is het stil
Ik weet niet, of ze het zo wil
Of het de bedoeling was
Of niet
Dat zou ik willen weten

Of is ze het vergeten
Maak ik het te groot, in mijn hoofd
Er is me immers niets beloofd
Alleen ik voelde het wel zo

Dat er nog iets komen zou
Omdat ik van haar
Zoveel
En nu tast ik in het duister
Blijft het hangen
Blijft het stil

Blind vertrouwen

Een slechtziende man stond te pinnen
Maar kon daarmee echt niets beginnen
Hij zag bijna niets
Ik stond met de fiets
Achter hem, mensen verdringen

Het duurde vrij lang, bij die muren
'Zeg, gaat het nog erg lang duren ?'
riep iemand, en hij
zei toen tegen tegen mij:
'Kan jij die machine besturen?'

Dus ik hielp die man, met z'n flappen
Ik had met gemak kunnen gappen
Hij vertrouwde me blind
Zei : ' dankje, mijn kind,
nu kan ik weer boodschappen lappen'

Bomen in herfstkleuren

Bomen in herfstkleuren
En 't voelt ineens kouder
Net een maand ouder
Als de herfst weer begint

En steeds weer de wind
En stromende regen
De donkere wegen
Zo zal het gebeuren

Ik schuifel langzaam door de dagen
Tegen het einde van het jaar
Dat het niet altijd een feest is
Voelt voor mij al niet meer raar

Maar ik kan toch wel genieten
Van de herfstkleuren in bomen
Ik zal er ook niet van verschieten
Een lichtere tijd zal echt weer komen

Brieven

Een van de mooiste dingen die je kunt ontvangen
Zijn brieven met de hand geschreven op papier
Ik heb ze allemaal nog hier
Elke kaart , en elke brief
Ze zijn me dierbaar , ze zijn me lief
Omdat ze mij vertellen, de verhalen
De gedachten die aan mij zijn toevertrouwd op het papier
En dat er iemand de moeite heeft genomen
Om tot een woord , een zin , of iets te komen
Omdat ze het de moeite waard vonden
Om mij te schrijven
Daarom bewaar ik alle post
Ze mogen blijven
Elke kaart, ieder gedicht, gedachten, dromen , of een brief
Alles wat ik mocht ontvangen is mij lief

Buiten valt de regen

Buiten valt de regen, zacht
Het is donker, bijna nacht
Het zachte tikken van de regendruppels
Op het raam
Zolang ik warm binnen zit
Niet onaangenaam

Het is een soort van romantiek
De regen zorgt voor de muziek
Die me door de avond leidt
Kan ik het in mijn dromen kwijt

Van mij mag de regen blijven
Zolang het nacht is
En het morgen weer verdwijnt
Dan hou ik het droog
Misschien zie ik de regenboog
Als er ook de zon bij schijnt

Buitenbeentje

Ik denk veel na, in deze dagen
En zat me hardop af te vragen
Waarom hou ik zoveel van "het buitenbeentje"
Want ik ben mij er ook eentje

Daarom hou ik er zo van
Omdat ik het gevoel herken
Omdat ik weet , hoe of het is
Omdat ik mij er eentje ben

Cement

Niet alles hoeft perfect
Soms is een dag gewoon cement
Tussen een steen , die op de ander gaat
En hoeft er niet iets spannends te gebeuren

Leven is ook nooit
De afwezigheid van tegenslagen
Of het altijd maar verdragen
Je mag ook klagen
Zo zijn de dagen

Geen rechte lijn van opgegroeid zijn
Naar de dood, zo is het niet
Er zijn momenten en geniet
Van alles wat je toe komt waaien
Gewoon , op dat moment

Niet alles hoeft perfect
Het huis is pas echt af, gebouwd van stenen
Ervaringen, momenten
En de dagen , het cement

Daar ben je dan!

Daar ben je dan!
De eerste dag
Dat jij de zonnestralen zag
En dat je ook
Zo lief en klein
Een zonnestraal zal zijn

Daar ben je dan!
De eerste keer
Je ogen open
Adem vrij
Vanaf vandaag begint het leven
En hoor je er voor altijd bij

Daar ben je dan!
Vandaag, een feestje
Dat vier je nog minstens honderd keer
Nog veel meer, dan je je nu beseffen kan
We zijn zo blij
Daar ben je dan !

Dat de toekomst al dichtbij zou zijn

Dat de toekomst al dichtbij zou zijn
Aanraakbaar en te voelen als een gloed
Als een opkomende zon
Die haar licht over je gezicht
Laat vallen, op een zomerochtend
Terwijl je uit de mooiste dromen met tevredenheid ontwaakt

Stap voor stap zal je er komen
Zoals je ooit bedacht , in dromen
En om het dichterbij te brengen
Niet alleen bij dromen hebt gelaten

En het is zoals het gaat, en
Nooit meteen in rechte lijn
Onderweg zijn er nog veel obstakels
En dat geeft niet , 't hoort erbij
Nooit zonder moeite, zonder pijn

Iedere keer kijk je omhoog
Zie de tekens aan de wand
Volhouden dat doe je want
Daarachter ligt de zee van dromen
En als je daar naartoe wilt komen
Blijf je doen , wat je nu doet
Wachtend op de warme gloed
En ontwaken op een zomerochtend
Met de geuren van de zee
En dat ze naast je lag, en wakker wordt
Want zij is met jou mee

Dat dit de liefde is

Als de wereld je uitlacht
En zij lacht je toe
Als het anderen teveel wordt
En zij word nooit moe
Als niemand meer komt
En zij bij je blijft
En als je nooit post krijgt
En zij je dan schrijft

Als het glas half leeg is
En zij schenkt het vol
Als je hart niet meer klopt
En zij slaat het op hol
Als je alleen uit haar mond hoort
'Omdat ik je mis'
Dan weet je, het kan niet anders
Dan dat dit de liefde is

Dat het blauw moest zijn

De vrouw in het blauw die ik me droomde
Die ik schilderde, zo naakt, als in de mooiste dromen
En het blauw, de vrouw, het duidelijk maakt

En hoe zij daar, van top tot teen
Geduldig wachtend en sereen
Een kracht staat uit te stralen
Als in een droom, verhalen

Zij maakte als vanzelf
Dat het blauw moest zijn
Niet rood, of zwart als buien zijn
Maar in haar stilstand, pure naaktheid
Zo rustig
Dat het blauw moest zijn

Dat het niet over gevoel mag gaan

Dat het niet over gevoel mag gaan
Want dan komt het te dichtbij
Dan verlaat je mij
Niet omdat je niet van mij houdt
Gewoon niet weet, hoe om te gaan
Met iemand die maar van je houden blijft
Je neemt zoals je bent
En niet van plan is, bij je weg te gaan

Je hart zegt wel : “houd ook van mij!”
Maar ja, je kan er nóg niet bij
Dat ik je vasthoudt in mijn hart , niet vallen laat
Waarom de liefde die ik voel speciaal voor jou bestaat

De hoop is dat het komen zal
Dat jij ,zonder angst, mij naast jou zal laten staan
En ik je hand pak , dat je kan vertrouwen
Dat ik niet van zover ben gekomen, om dan weer bij jou weg te gaan

Dat ik heel mijn angst vergat

Ik liep langs de randen van de straten
Zo schrok ik van de wind, geluiden
Zoveel ogen , die me aankeken
Het zweet brak me aan alle kanten uit

Totdat ineens de zomer kwam
En ik haar zag, betovering
Geen woorden meer, het gaf haar niets
Ze deed wat mij van binnen raakte
En zoveel warmte, die ik voelde
Ik glom ervan , van top tot teen

En ik dacht, in dromen
Waar ze me heen zou voeren
De muziek
De landen , en de zon
Hoeveel er in haar ogen niet begon
Aan rijke avonturen
Die eeuwigheden zouden duren
En ze me zoveel liefde gaf
Dat ik heel mijn angst vergat

Dat is de liefde die ik bedoel

Haar ogen, die het licht uitstralen
Haar handen, die ik voel, zo zacht
Haar lippen, die ik kussen wil
Alles zo mooi, en niet bedacht

Wat ik voel, als ik haar zie
Dat moet haast wel de liefde heten
En ook geluk, niet te vergeten
Daarom wil ik steeds bij haar

Bij haar zijn, als het even kan
Elk moment, daar houd ik van
Ik wil gewoon dat ze het weet
Wat ik voel, en nooit vergeet

Dat ze nooit vergeten zal
Dat ik, met alles wat ik voel
Alles met haar wil gaan delen
Dat is de liefde
Die ik bedoel